

Sygn. akt II K 536/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Kwiecień - Motylewska

Protokolant: Ewelina Ulatowska, Tomasz Radkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu: 08 lutego 2018r. , 01 marca 2018 r.,

sprawy : S. N.

syna S. i Z. zd. S.

urodz. (...) w m. R.

oskarżonego o to , że: w dniu 22 lipca 2017 roku w miejscowości M., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd marki D. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynik badania I.1,31 mg/l; II.1,46 mg/l; III.1,42 mg/l; IV 1,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc już wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sadu Rejonowego w Kole z dnia 26 lutego 2013 roku, sygn. akt IIK 1468/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości,

- tj. o czyn z art. 178a §1 i 4 kk

Orzeka:

1. Oskarżonego S. N. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 i 4 kk i za to, z mocy art. 178a§4 kk wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego S. N. dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;
3. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego S. N. świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa;

Sygn. akt IIK 536/17

UZASADNIENIE

W dniu 22 lipca 2017 roku oskarżony S. N. udał się do swojego znajomego, do miejscowości N., aby naprawić samochód ciężarowy. W ramach odwzajemnienia się znajomy oskarżonego zaproponował wypicie wódki. Oskarżony zgodził się i wspólnie ze znajomym wypili wódkę. Oskarżony miał zostać odwieziony do domu przez żonę znajomego, ale między małżeństwem doszło do jakiejś sprzeczki. Dlatego też oskarżony wsiadł do samochodu z zamiarem powrotu do domu. W trakcie przeprowadzonej przez funkcjonariuszy policji kontroli drogowej, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. I badanie przeprowadzone o godz. 17.33 wykazało 1,31 mg/l, II badanie przeprowadzone o godz. 17.40 wykazało 1,46 mg/l, III badanie przeprowadzone o godz. 18.22 wykazało 1,42 mg/l ,

zaś IV badanie przeprowadzone o godz. 19.00 wykazało 1,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pojazd, którym kierował oskarżony został oddany za oświadczeniem żonie oskarżonego.

(protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego , k. 2,

świadcstwo wzorcowania, k. 3,

oświadczenie , k. 4

wyjaśnienia oskarżonego, k. 9 verte)

Oskarżony S. N. posiada wykształcenie zawodowe, pracuje w firmie (...) w charakterze pomocnika mechanika samochodów ciężarowych z wynagrodzeniem ok. 2000 złotych miesięcznie, bez majątku, żonaty, ojciec trojga dorosłych dzieci w wieku 36,32 i 27 lat.

Oskarżony był uprzednio karany, w tym trzykrotnie za jazdę w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym, ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Kole z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie IIK 1468/12 na karę 1 roku pozbawienia wolności, orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres wynoszący 4 lata , orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 200 złotych;

(dane co do osoby oskarżonego , k.6-7; 9

odpis wyroku, k. 10

dane o karalności , k. 12-13)

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego, przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia co do zasady zgodne z ustalonym stanem faktycznym, jak również złożył wniosek w trybie art. 335 par. 1 kk. Z uwagi na fakt, iż w toku postępowania sądowego oskarżony wniosek wycofał, sprawa podlegała rozpoznaniu na zasadach ogólnych. Na rozprawie oskarżony również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, składając wyjaśnienia jak w toku postępowania przygotowawczego. Zakwestionował jedynie przeprowadzone badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a w szczególności wyniki tych badań. Okolicznością potwierdzającą tezę zaprezentowaną przez oskarżonego, miały być zeznania żony oskarżonego - M. N., która przybyła na miejsce kontroli, a która również została przebadana urządzeniem kontrolno-pomiarowym. Z treści zeznań świadka wynikało, że uzyskany wynik miał wskazywać, że ona również spożywała alkohol, czemu świadek stanowczo zaprzecza. Świadek wywnioskowała zatem, że urządzenie, którym był badany oskarżony mógł być wadliwy, mimo, że na miejsce kontroli drogowej przyjechał kolejny radiowóz z innym urządzeniem, którym przebadano oskarżonego.

W związku z okolicznościami podnoszonym przez oskarżonego, które potwierdziła przesłuchana w charakterze świadka jego żona, zasięgnięto opinii sądowo – lekarskiej. Decyzję Sadu w tym zakresie poprzedziły wyjaśnienia oskarżonego na okoliczność ilości spożytego alkoholu, również w dniu poprzednim oraz wagi, wzrostu, a więc elementów, które są wykorzystane przy sporządzaniu opinii retrospektywnej.

Z ustaleń biegłej A. M. wynika, iż uzyskane wyniki badań wskazują, że u oskarżonego wystąpił stan nietrzeźwości w znaczeniu kodeksowym. Uzyskane wyniki stoją w sprzeczności z wersją podaną przez oskarżonego co do ilości spożywanego alkoholu i wskazują na spożycie znacznej ilości alkoholu, niż zadeklarowana przez oskarżonego. Gdyby jednak przyjąć ilość alkoholu zadeklarowaną przez oskarżonego, to również wystąpiłby u niego stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksowym. Dodatkowo biegła zwróciła uwagę na zapis w protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego, z którego wynika, iż oskarżony nie żądał pobrania krwi (co potwierdził własnoręcznym podpisem).

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał , iż wyjaśnienia oskarżonego, w których opisuje przebieg zdarzenia z dnia 22 lipca 2017 roku co do zasady zasługuje na wiarę, za wyjątkiem kwestii dotyczących ilości spożytego alkoholu (jako sprzecznych z ustaleniami biegłej), jak i błędów w pomiarach urządzeniem kontrolno-

pomiarowym. W tym bowiem zakresie należy wyjaśnienia oskarżonego traktować jako realizację przyjętej linii obrony. Za przyjęciem tego wniosku przemawia również fakt, iż oświadczenie oskarżonego w zakresie błędnego pomiaru zawartości alkoholu (potwierdzone przez jego żonę), ujawniło się dopiero w toku postępowania sądowego. Oskarżony nie wspominał o tym fakcie w toku postępowania przygotowawczego, pomimo, iż skorzystał z prawa do złożenia wyjaśnień.

Ustalając okoliczności faktyczne w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu Sąd oparł się również na zgromadzonych w sprawie dokumentach w postaci protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego , czy też danych o karalności. Również sporządzona dla potrzeb niniejszego postępowania opinia sądowo-lekarska jako pełna, jasna w pełni zasługuje na akceptację.

Z uwagi na powyższe oraz ze względu na fakt, iż również merytoryczna zawartość dowodów nie była kwestionowana przez uczestników postępowania Sąd wykorzystał je do poczynienia ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał pełną podstawę do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona określone w przepisie – art. 178a § 1 i 4 k.k.

Przepis art. 178a § 1 k.k. penalizuje prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, zaś treść paragrafu 4 odnosi się m.in. do sytuacji , kiedy sprawca czynu określonego w par. 1 był już wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

W realiach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości fakt , iż oskarżony w dniu 22 lipca 2017 roku kierował po drodze publicznej samochodem osobowym , a więc pojazdem mechanicznym, przy czym był on uprzednio prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 178a par. 1 kk.

Oskarżony znajdował się przy tym w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z definicją zawartą w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. U oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiła w I badaniu 1,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , a następnie w kolejnych trzech przeprowadzonych badaniach kształtowała się następująco: 1,46 mg/l; 1,42 mg/l i 1,39 mg/l , zatem bez wątplenia znajdował się on w stanie nietrzeźwości.

Wyżej opisane zachowanie oskarżonego jest zatem karalne i karygodne. Jest ono również zawinione, gdyż mając możliwość zachowania się zgodnie z prawem postąpił wbrew niemu. Dodatkowo podkreślić należy, iż nie zachodzi żadna z okoliczności, która wyłączałaby lub ograniczała jego winę.

Biorąc pod uwagę przede wszystkim znaczny stopień winy oskarżonego, a jednocześnie dość znaczną społeczną szkodliwość czynu, którego oskarżony się dopuścił Sąd uznał za właściwą dla niego karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku. W ocenie Sądu kara tego rodzaju i w takim wymiarze jest w stanie spełnić w stosunku do oskarżonego cel wychowawczy uświadamiając mu naganność jego zachowania i nieopłacalność naruszania norm prawnych, a jednocześnie pozwoli uświadomić oskarżonemu realność konsekwencji prawnych płynących z tego rodzaju zachowań oddziałując na niego zapobiegawczo; ponadto będzie kształtować świadomość prawną społeczeństwa w zakresie w jakim każde naruszenie norm prawnych musi spotkać się z reakcją wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Wyeliminowanie oskarżonego z ruchu jako kierującego pojazdami mechanicznymi jest konsekwencją naruszenia przez niego jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa obowiązujących w ruchu drogowym jaką jest bezwzględny zakaz prowadzenia pojazdów pod wpływem alkoholu.

Jednocześnie pozwoli uświadomić oskarżonemu realność konsekwencji prawnych płynących z tego rodzaju zachowań oddziałując na niego wychowawczo i zapobiegawczo.

Na podstawie art. 43 a par. 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne kierując się potrzebą wsparcia przez oskarżonego Funduszu wskazanego przez ustawodawcę i realnego oddziaływania na niego jako sprawcę przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w wysokości 10.000 złotych.

Na podstawie art. 624 par. 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych , mając na uwadze fakt , iż oskarżony osiąga niezbyt wysokie dochody, nie posiada żadnego majątku, zaś orzeczona wobec niego kara podlega bezwzględnemu wykonaniu.